IDEAS
PARA UNHA posible HOMILÍA CON NENOS
30 MARZO 2025

Que a Confesión repare o corazón e o amor engraxándoo con misericordia

1. VER: Se falla o motor...

- Nesta Coresma, seguindo ao debuxante Fano, seguimos entregándolle as chaves da nosa vida a Xesús, o bo Mecánico, para que nos revise e revise, así o coche, nós, poidamos saír ao camiño da vida para atoparnos cos demais e con Deus. Revisamos o volante da Palabra, os faros da fe e a conversión das aboladuras. Ás veces pásanos no coche que o temos coa carrocería limpa, a tapicería nova, os últimos compoñentes electrónicos, pero falla o motor! Hai que reparalo e engraxalo.

Que pasa se o motor falla?
Que é o motor na túa vida?

2. XULGAR: A Confesión repara o corazón e o amor

- No 4º domingo de coresma, Xesús, cóntanos a parábola do PAI MISERICORDIOSO. Lembremos algúns momentos dela, personaxes, actitudes: O fillo menor, o malgastador vaise e malgasta todo, pero arrepíntese e volve. O pai espérao, abrázao e perdoa. O fillo maior célase e non perdoa.

QUE NOS QUERE DICIR XESÚS?

- Continuamos acudindo ao Obradoiro **"A Coresma"**, para que o Bo Mecánico, Xesús PÁRENOS e REPARE. Se falla o motor, o coche non nos serve.
- Cal é **o motor do noso corpo? O CORAZÓN**, que representa o amor, o máis importante, é o motor das nosas vidas..., todo o demais non nos basta.

- Na parábola vemos dous exemplos do que ocorre cando o amor está "avariado". **O fillo menor:** o seu corazón, o seu amor falla: super-egoísta, só pensa en si mesmo, non recoñece o amor do pai e por iso abandónao e malgasta todo. **O irmán maior,** o mesmo: só pensa en si mesmo, considera ao pai como un "xefe". Nós somos egoístas, cremos que non nos recoñecen o que facemos, non somos agradecidos etc. Pero podemos *"recapacitar",* darnos conta, e acudir ao Obradoiro de Xesús a reparar.

- **O pai, que representa a Deus,** si que ten amor, un corazón perfecto: é misericordioso, é dicir, comprende as debilidades dos demais e como os ama, perdóaos. *"Conmovéronselle as súas entrañas".*
- Xesús, o Bo Mecánico, envíanos outro mensaxeiro que repare o noso corazón, o noso amor, **"engraxándoo" con MiSeRiCordia** (o motor pon MSCR). Faino co sacramento da Reconciliación ou Confesión.

Valoramos o amor de Deus?
En que falla o motor do meu corazón?

3. ACTUAR: Deixa que Deus te repare coa súa misericordia

- Recorda as 5 cousas para confesarte ben, os 5 momentos do sacramento. Preparade o sacramento, celebrádeo xuntos na "Festa do perdón", preparando a Pascua.

Que vas facer?
Que vas cambiar?

LECTURAS

- **XOSUÉ 5,9a.10-12:** *O pobo de Deus, tras entrar na terra prometida, celebra a pascua*.

- **SALMO 33: Gustade e vede que bo é o Señor.**

- **1 CORINTIOS** *5,17-21: Deus nos reconciliou consigo por medio de Cristo.*

- **LUCAS 15,1-3.11-32:** *Este irmán teu estaba morto e volveu á vida.*

Narrador: Naquel tempo, adoitaban achegarse a Xesús todos os publicanos e pecadores a escoitalo. E os fariseos e escríbalos murmuraban dicindo:

Escribas: -*«Ese acolle os pecadores e come con eles».*

Narrador: Xesús díxolles esta parábola: «Un home tiña dous fillos; o menor deles dixo ao seu pai:

Menor: -*"Pai, dáme a parte que me toca da fortuna".*

Narrador: O pai repartiulles os bens. Non moitos días despois, o fillo menor, xuntando todo o seu, **marchouse** a un país afastado, e alí **malgastou a súa fortun**a vivindo perdidamente. Cando o gastaba todo, veu por aquela terra unha fame terrible, e empezou el a pasar necesidade. Foi entón e contratouse cun dos cidadáns daquel país que o mandou aos seus campos a apacentar porcos. Desexaba saciarse das ervellacas que comían os porcos, pero ninguén lle daba nada. Recapacitando entón, díxose:

Menor: -*"Cantos xornaleiros do meu pai teñen abundancia de pan, mentres eu aquí mórrome de fame. Levantareime, poñereime en camiño onde está o meu pai, e direille:* ***Pai, pequei*** *contra o ceo e contra ti;* ***xa non merezo chamarme fillo teu****: trátame como a un dos teus xornaleiros».*

Narrador: Levantouse e veu onde estaba o seu pai; cando aínda estaba lonxe, o **seu pai viuno e conmovéronselle as entrañas**; e, botando a correr**, botóuselle ao pescozo e cubriuno de bicos.** O seu fillo díxolle:

Menor: -*"Pai, pequei contra o ceo e contra ti; xa non merezo chamarme fillo teu".*

Narrador: Pero o pai díxolle aos seus criados:

Pai: -*"Sacade enseguida a mellor **túnica** e vestídella; poñédelle un **anel** na man e **sandalias** nos pés; **traede o tenreiro** cebado e sacrificádeo; comamos e celebremos un banquete, porque este fillo meu estaba morto e reviviu; estaba perdido e atopámolo".*

Narrador: E empezaron a celebrar o banquete. O seu fillo maior estaba no campo. Cando ao volver achegábase á casa, oíu a música e a danza, e chamando a un dos criados, preguntoulle que era aquilo. Este contestoulle:

Servente: -*"Volveu o teu irmán; e o teu pai sacrificou o tenreiro cebado, porque o recobrou con saúde".*

Narrador: El indignouse e non quería entrar, pero o seu pai saíu e tentaba persuadilo. Entón el respondeu o seu pai:

Maior: -*"Mira: en tantos anos como che sirvo, sen desobedecer nunca unha orde túa, a min nunca me deches un cabrito para ter un banquete cos meus amigos; en cambio, cando veu ese fillo teu que se comeu os teus bens con malas mulleres, mátaslle o tenreiro cebado".*

Narrador: O pai díxolle:

Pai: *"Fillo, ti estás sempre comigo, e todo o meu é teu; pero era preciso celebrar un banquete e alegrarse, porque este irmán teu **estaba morto e reviviu; estaba perdido e atopámolo"». .***

Palabra do Señor.

(Narrador-Fillo Menor-Fillo Maior-Servinte-Pai)